

Leert de Bijbel dat de aarde plat is?

door dr. Danny R. Faulkner¹,

<https://answersingenesis.org/astronomy/earth/does-bible-teach-earth-flat/>, 4-4-2017

Gedeelte van het artikel (eerste hoofdstukken)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V. Update 2-1-2023

Inleiding

Zoals ik eerder heb besproken², is het geloof dat de aarde plat is, de laatste tijd snel gegroeid, grotendeels door verspreiding via ontelbare internetsites en de invloed van sociale media. Helaas zijn veel christenen hierdoor ten prooi gevallen, misleid door te geloven dat de Bijbel leert dat de aarde plat is en dat de kerk tot vijf eeuwen geleden ook leerde dat de aarde plat is. In dit artikel zal ik veel van de bijbelpassages onderzoeken die zogenaamd zouden leren dat de aarde plat is, en ik zal laten zien dat ze dat in feite niet doen. Maar voordat ik dit doe, moet ik reageren op twee valse veronderstellingen die hierboven zijn genoemd: dat de kerk historisch leerde dat de aarde plat is en dat dit 500 jaar geleden veranderde.

Zoals de middeleeuwse geleerde Geoffrey Burton Russell bekwaam demonstreerde,[1] in tegenstelling tot de algemene misvatting, heeft de middeleeuwse kerk niet geleerd dat de aarde plat was. Thomas van Aquino introduceerde het aristotelische denken in het middeleeuwse kerkonderwijs. In de vierde eeuw voor Christus schreef Aristoteles duidelijk dat de aarde bolvormig was. In het begin van de tweede eeuw voor Christus, mat Eratosthenes nauwkeurig de omtrek van de bolvormige aarde. *Almagest* van Claudius Ptolemaeus, uit de vroege tweede eeuw na Christus, voorzag in een bruikbaar model voor het berekenen van de posities van hemellichamen. Hoewel dit model geocentrisch was, promootte het geen vlakke aarde, maar was het gebaseerd op een bolvormige aarde. De werken van Aristoteles, Eratosthenes en Ptolemaeus waren allemaal wijd en zijd beschikbaar en werden besproken in de laatmiddeleeuwse periode, en bleven in de overgang naar de Renaissance doorlopen. Gezien de duidelijke geschiedenis, is het de vraag waarom dan vandaag zo algemeen wordt aangenomen dat de meeste mensen, en met name de kerk, dachten dat de aarde plat was?

Deze misvatting is gemakkelijk terug te voeren tot de geschriften van twee sceptici uit de late negentiende eeuw, John William Draper en Andrew Dickson White, die de conflict-thesis hebben uitgevonden. De conflict-thesis stelt dat religie in het algemeen, en met name het christendom, de vooruitgang tegenhield. De stelling van de conflict-thesis was dat middeleeuws Europa werd gegrepen door bijgeloof (christendom) wat intellectuele vooruitgang verhinderde, en het was pas nadat de menselijke rede zichzelf opnieuw bevestigd had tijdens de Renaissance dat de mens langzaam losraakte van religieus dogma, en de Verlichting tot stand bracht. Het is waar dat vier eeuwen geleden de Rooms-katholieke kerk tegen Galileo's leer van de heliocentrische theorie ageerde. Volgens de conflict-thesis was het de vermeende geocentrische leer van de Bijbel die ervoor zorgde dat de rooms-katholieke kerk zich verzette tegen Galileo. Echter,[2] dit wil zeggen dat de Galileo-affaire een strijd was tussen *twee wetenschappelijke theorieën* – geocentrisme en heliocentrisme – waarbij de Bijbel een zeer ondergeschikte rol speelde. Vandaar dat de conflict-stelling de Galileo-affaire opnieuw heeft geïnterpreteerd in iets dat het niet was.

De promotors van de conflict-thesis hervoertelden ook het verhaal van Christoffel Columbus. De meeste mensen blijven volharden in de overtuiging dat in de tijd van Columbus bijna iedereen dacht dat de aarde plat was. Volgens het verhaal was Columbus een van de weinige mensen die dacht dat de aarde bolvormig was, en hij begreep dat je op een bolvormige aarde westwaarts vanuit Europa kon varen om India en China te bereiken. Naar verluidt moest Columbus argumenteren tegen sterke

¹ <https://answersingenesis.org/bios/danny-faulkner/>

² Zie <https://answersingenesis.org/astronomy/earth/is-the-earth-flat/>

bezwaren van degenen die dachten dat de aarde plat was om steun te krijgen voor zijn expeditie. Uiteindelijk, volgens het verhaal, slaagde Columbus erin een reis naar de Nieuwe Wereld te voltooien, en toen hij terugkeerde naar Europa, beseften mensen dat Columbus gelijk had: de wereld was rond en niet vlak. Werkelijk? Hoe bewees het zeilen van Europa naar het Caribisch gebied en terug naar Europa dat de wereld bolvormig was? Dat deed het niet. De waarheid is dat niemand Columbus heeft verteld dat hij het Verre Oosten niet kon bereiken door naar het westen te zeilen. Iedereen wist dat het mogelijk was, omdat iedereen wist dat de aarde bolvormig was. Het probleem was dat de aarde erg groot was. De meeste mensen begrepen dat de afstand westwaarts van Europa naar het Verre Oosten veel groter was dan naar het oosten gaan (een blik op een wereldbol bewijst dit). De vraag was niet hoe mogelijk het was om Azië te bereiken door westwaarts te gaan, maar eerder hoe haalbaar het was. Het geloof was dat de oceaan tussen Europa en Azië enorm was, met weinig of geen land ertussenin. In de tijd van Columbus waren reizen over open water zeer riskant en schepen kwamen zelden meer dan drie dagen uit het zicht van het land.

De feiten uit de geschiedenis weerleggen het veelvoorkomende verhaal over Christopher Columbus. Veel van de werken die vandaag een platte aarde ondersteunen, herhalen kritiekloos en bouwen voort op deze onjuiste opvatting. De vlakke aardebeweging begon in het midden van de negentiende eeuw, op hetzelfde moment dat de conflict-thesis werd ontwikkeld. Terwijl de sceptici de Bijbel belachelijk maakten omdat hij naar verluidt leert dat de aarde plat is, accepteerden vroege platte-aarde aanhangers dwaasweg deze valse bewering. Ongetwijfeld is de recente golf van interesse in een platte aarde aangewakkerd door het (valse) geloof dat de Bijbel leert dat de aarde plat is. Degenen die zich hebben laten opnemen in de vlakke aarde beweging van latere tijd zijn blijkbaar onwetend van het feit dat degenen die de conflict-thesis propageerden, dezelfde argumenten gebruikten om de Bijbel in diskrediet te brengen. Laten we de Bijbel onderzoeken om te zien wat hij zegt. We zullen merken dat promotors van de platte aarde de Schrift niet beter behandelen dan dat ze met de geschiedenis omgaan.

Leert de Bijbel dat de aarde een rand heeft?

Bijna iedereen begrijpt dat een bol geen rand heeft. Inderdaad, we kunnen oneindig reizen rond een bol en nooit een grens of rand bereiken. Aan de andere kant, als de aarde plat is, moet die ergens een rand hebben, tenzij de aarde een oneindig vlak is. Er zijn echter maar weinig mensen die dit laatste suggereren, en niemand in de antieke wereld deed dat. Bijbelse sceptici zeggen graag dat de uitdrukking “vier hoeken van de aarde” drie³ keer voorkomt in de Bijbel. Zeker, de sceptici beweren dat dit moet verwijzen naar een platte, vierkante aarde – dus bewijzend dat de Bijbel een platte aarde leert. Op zijn minst, zo redeneren ze, laat dit zien dat de Bijbelschrijvers een van de platte aarde kosmologieën van de oude wereld geloofden, wat bewijst dat de Bijbel niet geïnspireerd is, maar dat de mensen die de Bijbel schreven slechts het wereldbeeld van hun tijd weerspiegelden. Er zijn enkele voorbeelden van platte aarde kosmologieën uit de antieke wereld, maar ze bestaan altijd uit een vlakke, *ronde* aarde. Een cirkel werd beschouwd als een veel perfectere vorm dan een vierkant, dus geen van de oude vlakke aarde-kosmologieën heeft een vierkante aarde. Als een vierkante platte aarde de kosmologie van de Bijbel zou zijn, dan zou dit in conflict zijn geweest met elke andere oude kosmologie van de platte aarde. Daarom klopt deze poging van de sceptici om te beweren dat de Bijbel een platte aarde leert, niet met de feiten van de geschiedenis.

Als de verzen die de vier hoeken van de aarde vermelden niet verwijzen naar een vlakke aarde, naar wat verwijzen ze dan? Laat me beginnen met Openbaring 7:1, die spreekt over vier engelen die op de vier hoeken van de aarde staan en de vier windstreken van de aarde tegenhouden. Zelfs de meest vurige studenten van hyper-letterlijke interpretatie van de Bijbel erkennen de frequente poëtische elementen en het gebruik van beeldspraak in het boek Openbaring. Dit strekt zich uit tot de vele gevallen waar getallen voorkomen in het boek Openbaring. In dit ene vers verschijnt het getal vier drie keer. Bij elk gebruik zijn de genoemde zaken nauw met elkaar verbonden, dus er is een één-op-één overeenkomst tussen elk van de drie groepen van vier.

³ Jesaja 11:12; Ezechiël 7:2 (“vier hoeken van het land”); Openbaring 7:1 en 20:8. (HSV)

De vier windrichtingen verwijzen naar de vier richtingen waaruit wind kan komen: noord, zuid, oost en west. We gebruiken deze benaming ook tegenwoordig vaak, zoals dat we bv. zeggen dat de wind “uit het westen” komt. De herhaling van het getal vier (“vier engelen ... vier hoeken ... vier windrichtingen”) verbindt elke engel en elke hoek met een van de vier kompasrichtingen. Daarom is er geen reden om deze vier hoeken letterlijk te interpreteren, vooral als dit niet overeenstemt met enige kosmologie.

De uitdrukking “vier hoeken van de aarde” was waarschijnlijk een idioom in de tijd van de apostel Johannes, net zoals in het Engels vandaag verwezen wordt naar elke verre locatie op aarde. Dit is de betekenis vanuit de context van Openbaring 20:7-8 en het andere voorkomen van de uitdrukking “vier hoeken van de aarde” in Openbaring 7:1. Idiomen in één taal kunnen moeilijk zijn om in een andere taal te vertalen, omdat een letterlijke vertaling zinloos kan zijn in de doeltaal (stel je voor hoe een letterlijke vertaling van het Engelse idioom “You’re pulling my leg!” in andere talen zou worden begrepen). Het is waarschijnlijk dat ons (Engelse) idiomatische begrip van “de vier hoeken van de aarde”, verwijzend naar de meest afgelegen delen van de aarde, stamt uit Openbaring 20:7-8. Uit een evaluatie van de context kunnen we concluderen dat dit ook de betekenis is van “de vier hoeken van de aarde” in Jesaja 11:12, de derde verschijning van deze uitdrukking in de Bijbel. Het gebruik daar wordt algemeen als idiomatisch beschouwd.

Bijbelsceptici gebruiken deze drie Schriftplaatsen vaak om te betogen dat de Schrift leert dat de aarde plat is. Terwijl sommige promotors van de vlakke aarde deze drie verzen gebruiken, doen velen dat niet. Waarom? Ze realiseren zich waarschijnlijk dat een vierkante aarde met hoeken niet overeenkomt met hun model van een *ronde*, vlakke aarde. Dit is een opmerkelijke omissie. Hoe zouden christenen, die in een platte aarde geloven omdat ze oprecht geloven dat wat de Bijbel leert, deze drie verzen behandelen? Ze zullen ze waarschijnlijk zo interpreteren als ik. Echter, als men eenmaal toegeeft dat sommige Bijbelse passages die zogenaamd een platte aarde leren idiomatisch zijn, is het moeilijk om te beweren dat soortgelijke passages niet ook idiomatisch zijn. Bijvoorbeeld, de uitdrukking “uiteinden van de aarde” verschijnt 28 keer in de King James Version, en, indien letterlijk genomen, suggereren ze dat de aarde een rand heeft, die een bolvormige aarde zou uitsluiten.

Echter, kritische evaluatie van elk van deze 28 voorbeelden van de frase “uiteinden van de aarde” in hun respectieve contexten laat duidelijk zien dat ook deze uitdrukking een idiomatische uitdrukking is. Bijvoorbeeld, in 12 van de 28 voorkomingen, bewijst het Hebreeuwse woord *‘epēs* (extremiteit, einde) dat wordt gebruikt in constructie met *‘eres* (aarde), dat de bijbelse auteurs deze zin bedoelen als een verwijzing naar het uiterste bereik van de bewoonbare wereld. Het feit dat deze uitdrukking soms wordt gebruikt om niet te spreken van de verre delen van de aarde zelf, maar eerder van de mensen die deze afgelegen plaatsen bewonen (bijv. Psalm 67:7; 98: 3; Jesaja 45:22), pleit sterk tegen het gebruik van deze frase om aan te geven dat de aarde een fysieke rand heeft.

Leren hoogten in de bijbel dat de aarde plat is?

Misschien het meest bizarre argument dat de Bijbel een platte aarde leert, wordt gebaseerd op Daniël 4:11, die luidt:

“De boom werd groot en sterk, zijn hoogte reikte tot de hemel en hij was te zien tot aan het einde van heel de aarde”.

Deze beschrijving wordt bijna letterlijk in Daniel 4:20 herhaald. Zowel sceptici als de vlakke aarde beweging redeneren dat het op een bolvormige aarde niet mogelijk is dat een boom zichtbaar zou zijn vanaf de hele aarde, maar in tegenstelling daarmee zou zo’n boom overal op een vlakke aarde zichtbaar kunnen zijn. Maar wat is de context van deze verzen? Het vierde hoofdstuk van Daniël is het verslag van de tweede droom van Nebukadnezar. Vers 4 citeert de woorden van Nebukadnezar rechtstreeks en zegt dat hij een droom had. De verzen 10-17 citeren Nebukadnezar waarin hij de inhoud van zijn droom beschrijft. Merk op dat dit een *droom* is. Met hun wilde en fantastische elementen zijn dromen nauwelijks uitspraken over de werkelijkheid, laat staan kosmologie. Het is eigenaardig dat *iedereen* de inhoud van de heidense droom van een koning die in de Schrift is opge-

tekend, zou beschouwen als een bewijs dat de Bijbel leert dat de aarde plat is. Verzen 19-27 bevatten Daniel's interpretatie van de droom van Nebukadnezar, en de verzen 28-37 vertellen de vervulling van de droom. De sleutel tot de interpretatie van de droom is de identificatie van Nebukadnezar met de boom in zijn droom (verzen 20-22). Onmiddellijk zou men moeten inzien dat gezien de boom Nebukadnezar *vertegenwoordigt, niet* een letterlijke boom kan bedoeld zijn (en in een droom kan een boom sowieso niet letterlijk zijn). Bovendien impliceert de letterlijke vervulling van de droom op geen enkele manier een boom, waardoor het niet-letterlijke karakter van de boom wordt versterkt. Zelfs als de droom de kosmologie van Nebukadnezar correct weergeeft (ervan uitgaande dat hij dacht dat de aarde plat was), vormt dit nauwelijks een bewijs dat de Bijbel leert dat de aarde plat is. Integendeel, de Bijbel registreert slechts het denken van Nebukadnezar.

Hetzelfde soort redenering wordt gebruikt om te betogen dat Mattheüs 4:8 een platte aarde leert. Mattheüs 4:1-11 geeft een verslag van de verzoeking van Jezus. De verzoeking begon in de woestijn, nadat Jezus 40 dagen en nachten had gevast. Satan verzocht Jezus eerst om stenen in brood te veranderen om de honger van Jezus te stillen (Mattheüs 4:3). Waarschijnlijk was dit toen nog in de wildernis. Vervolgens nam de duivel Jezus mee naar het toppunt van de tempel in Jeruzalem en stelde hij voor dat Jezus zichzelf zou naar beneden werpen (Mattheüs 4:5). Merk op dat er een aanzienlijke afstand was tussen de wildernis en de tempel (minstens 50 mijl). Heeft Satan Jezus onmiddellijk en letterlijk van de woestijn naar Jeruzalem gebracht? Of presenteerde Satan deze verzoeking, terwijl hij nog in de woestijn was, misschien in een visioen? Mattheüs 4:8 registreert de derde verzoeking:

“Opnieuw nam de duivel Hem mee, nu naar een zeer hoge berg, en hij liet Hem al de koninkrijken van de wereld zien, met hun heerlijkheid” (Mattheüs 4:8).

Degenen die willen pleiten voor een bijbelse platte aarde wijzen erop dat alle koninkrijken van de aarde alleen zichtbaar zijn vanaf een hoge berg als de aarde plat is. Echter, als deze berg van Mattheüs 4:8 met zijn visie op de hele aarde letterlijk is, waar is die berg dan wel? Degenen die deze redenering volgen, hebben nooit de locatie van deze hypothetische berg bepaald. Als deze berg zelfs op een vlakke aarde hypothetisch is, dan is dit vers nauwelijks een bewijs dat de Bijbel leert dat de aarde plat is. Maar impliceert dit vers echt de zichtbaarheid van de hele aarde vanaf de top van deze berg? Zie ook Lukas 4:5:

“En daarna bracht de duivel Hem op een hoge berg en liet Hem **in een ogenblik tijd** al de koninkrijken van de wereld zien”.

“In een ogenblik tijd” klinkt meer als een *visioen* dan een *vista* (visueel uitzicht). Zoals hierboven vermeld, kan men ten onrechte uit Mattheüs 4:8 afleiden dat er eigenlijk een berg zo hoog is dat het gehele oppervlak van de aarde er zichtbaar is, maar door de Schrift in termen van de Schrift te interpreteren, kan men zien dat dit onjuist is.⁴

Lees verder hier : <https://answersingenesis.org/astronomy/earth/does-bible-teach-earth-flat/>

Eindnoten

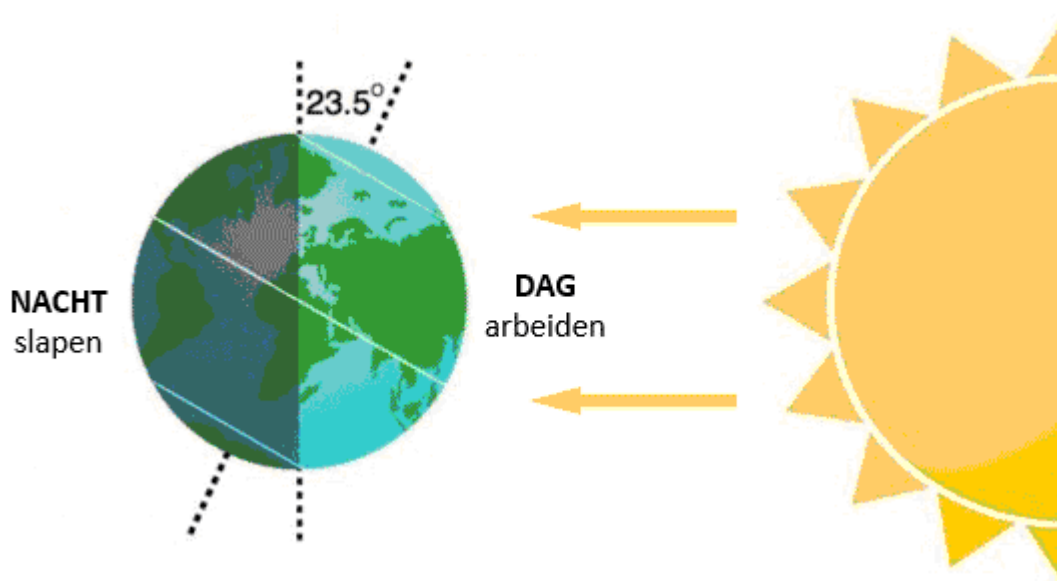
1. Geoffrey Burton Russell, de *uitvinder van de vlakke aarde: Columbus en moderne historici*, New York, NY: Praeger, 1991.
2. J. Owen, “The Nature of the Neo-Darwinian Evangelicals ‘Criticism of Young-Earth Creationists: Personal Reflections on a Tale of Misadventures with History,’” *Answers Research Journal* 9 (2016): 299-316.

⁴ Gaebelein commentarieert: “Prachtige visioenen werden gezien! Egypte met zijn piramiden en wonderbare bouwwerken, schatten en kostbare dingen. Daarna het oude Griekenland, Athene en Korinthe met hun pracht, gevolgd door het machtige Rome, de stad van ongekende praal. Satan liet al de koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid aan het oog van de Heer Jezus voorbijgaan”. Dit was beslist een visioen!

3. Hoewel ik de doctrine van bijbelse onfeilbaarheid erken, is het noodzakelijk om te begrijpen dat de eigenschap van onfeilbaarheid zich alleen uitstrekt tot de nauwkeurigheid van de Schrift en niet de nauwkeurigheid van de dingen die zijn vastgelegd. Met andere woorden, de Schrift registreert, met relatieve frequentie, getrouw onjuistheden en leugens die zijn vervat in de spraak van de individuen die het citeert. Alhoewel onfeilbaarheid ervoor zorgt dat de details van de droom van Nebukadnezar nauwkeurig worden weergegeven in de bijbelse tekst, kan dit niet garanderen (of zelfs maar impliceren) dat wat Nebukadnezar in zijn **droom** zag een juiste weergave van de werkelijkheid was.

Zie ook:

- http://www.verhoevenmarc.be/PDF/jesaja40_22.pdf (NL)
- <https://answersingenesis.org/astronomy/earth/is-the-earth-flat/>
- <https://creation.com/is-the-erets-earth-flat>
- <https://creation.com/the-flat-earth-myth-and-creationism>
- <https://creation.com/is-the-raqiya-firmament-a-solid-dome>

De Bijbel leert een bolvormige, roterende aarde – geen platte schijf!

De aarde ROTEERT als een BOL (“kloot” – Jesaja 40:22, SV), zodat DAG en NACHT tegelijk voorkomen in de tijd. Jezus zei dat bij Zijn wederkomst (voor de heiligen: de Opname) sommigen 's nachts zouden slapen terwijl anderen overdag zouden arbeiden:

“Ik zeg u: In die nacht zullen er twee op één bed zijn. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Twee zullen samen malen. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Twee zullen er op de akker zijn. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden” – Lukas 17:34-36, HSV

“Hij hangt de aarde op aan het niets” (Job 26:7, HSV)

“He ... hangeth the earth upon nothing” (Job 26:7, KJV)

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>